

3. Bemærkninger

til

Enkeltheder i Vædringsforslag til Lovforslag Nr. 34 om Alderdomsunderstøttelse.

ad § 2 b. Med Udtrykket „givet Afkald paa“ sigtes navnlig til, hvad der flere Gange er hændet i Kjøbenhavn, at en Person har opgivet en Plads eller Virksomhed, som hverken hans Helbred eller andre Forhold hindrede ham i at bevare, og uden at han i det hele har kunnet anføre nogen som helst Grund dertil.

Udtrykket: „skønnes at være stet for at opnaa Alderdomsunderstøttelse“ er foreslaaet i Stedet for „for at“, fordi dette sidste Udtryk kunde forstås som læggende en egentlig Bevisbyrde over paa det offentlige.

ad § 2 d. At den, som paa Tro og Love bevarer et væsentligt Spørgsmaal i en Begæring urigtigt i den Hensigt at vilde, ikke bør kunne opnaa Alderdomsunderstøttelse, er selvindlysende. Hidtil har man imidlertid været nødt til enten at tilstaa Understøttelse alligevel eller at anmelde Sagen for Politiet for at faa vedkommende straffet.

I adskillige Tilfælde vil man imidlertid gomme sig ved at drage de gamle til Ansvar, og det er dels for som Regel at kunne undgaa dette, dels for netop at hidkalde den Følge af deres strafbare Udfærd, som den fortjener, at Bestemmelsen er foreslaaet.

ad § 2 e. At Løsgænger og Bøtteri, som har fundet Sted gentagne Gange, er foreslaaet tilføjet, er tilstrækkelig motiveret i de almindelige Bemærkninger. Her skal kun tilføjes, at, er der nogen, som ganske særlig bør være udelukket, synes det at være Løsgængere og Bøttere, i det saadanne hele Levevis maa siges at sætte dem paa det allerlaveste Samfundstrin, absolut under mangfoldige hæderlige trængende, som maa ty til Fattigvæsenet, og i Virkeligheden under mange af de straffede.

ad § 3. Forslaget om Genoptagelse af Magistraten i Kjøbenhavn som bevilgende Myndighed styldes ikke Hensyn til Magistraten. Ivertimod vilde det for denne være en stor og færkommen Lettelse i dens Arbejde at blive fri for denne trættende Virksomhed. Grunden er derimod den, at det ikke antages muligt for et Kommunalbestyrelsesudvalg at gennemgaa og blot paa nogenlunde forsvaerlig Maade bearbejde den Masse af Begæringer, hvorom der her er Tale; og vilde det kun blive saaledes, at et af Borgerrepræsentationen nedsat Udvalg skulde udtale sig om de af Magistraten i Forvejen i hvert enkelt Tilfælde foreslaaede Afgørelser, vilde dette medføre et saadant Tidsspilde, at det vilde blive til hyderligere Byrde for Administrationen og til Skade for de trængende.

Dertil kommer, at Behandlingen af disse Sager — selv om den ved en Forandring af den nævnte Lov blev en Del simplere — kræver en meget betydelig Øvelse, som en Borgerrepræsentations stiftende Sammensætning let kan lægge Hindringer i Vejen for at opnaa.

ad § 4. Bestemmelsen om, at der i fornødent Fald kan forlanges Politiforhør, kan umuligt undværes, navnlig da det vel er tvivlsomt, om saadant kunde kræves endog blot